

Како их није срамота?

Пише: Милан Дамјанац
среда, 17 март 2010 20:43

Питање из наслова текста поставио бих дежурним организацијама за заштиту људских права, борцима против угњетавања, који не силазе са малих екрана протеклих десет година. Упућујем га медијима, упућујем га политичарима.

На данашњи дан 2004. године извршено је етничко чишћење Срба на Космету. У тексту на сајту Б92 под насловом „Годишњица мартовског насиља“ [\[1\]](#) могу се прочитати неке невероватне ствари. На пример, 17. марта 2004. године на Космету се десило „насиље“ иако су га званичници НАТО окарактерисали као „етничко чишћење“. Затим, говори се о узроцима „насиља“ и о „демонстрацијама“ које су се претвориле у насиље према Србима. Узрок је троје утопљене албанске деце, што је злочин за који су окривљени Срби (и то неправедно, мада то у тексту не стоји).

У два дана, убијено је 19, а више од 900 људи је повређено. Уништено је или оштећено 35 православних цркава, а неколико хиљада Срба је напустило своје домове.

И то је злочин који носи квалификацију „насиље“, „нереди“. То све ауторима овог срамног текста није било довољно већ су на крају текста напоменули: „Истог дана када је на Косову избило насиље, у вечерњим сатима су у Београду и Нишу запаљене џамије, а у Новом Саду су демолирана стакла седишта Исламске заједнице.“ [\[2\]](#)

Наравно, не да се наслутити ко је прогоњени а ко прогонитељ – једнако су окривљени. Нити би Албанци прогонили Србе да није било утопљене деце, а и да је тако, то није ништа страшно, пошто и Срби пале џамије по Србији. Дакле, обични, обострани нереди.

Како вас није срамота? Да ли је то објективно извештавање?

Док се свим силама залажете за доношење резолуције о „геноциду у Сребреници“, под изговором „чисте савести“ и „помирења“, овако извештавате о злочинима над Србима?

Како их није срамота?

Пише: Милан Дамјанац
среда, 17 март 2010 20:43

Претвараћемо се да сам ја „објективан“ новинар и да желим, по истом принципу, да направим објективан извештај о злочину у Сребреници. Замислимо да сам у тексту написао да се у Сребреници догодио злочин који сви остали називају геноцидом. Злочин се догодио након што су Срби испровоцирани зверствима Насера Орића и његових трупа које су по околним селима поубијали српске жене, нејач и старце, те нису чак ни домаће животиње оставили у животу. Шта би било, када бих даље напоменуо, да су након тога, Бошњаци палили српске цркве.

Шта би ми тада одговорили еврореформски медији, савест нашег друштва, сила невладиних организација које се баве људским правима свих осим Срба?

Тужилац и судија исти, окривљени одговара за оно што није починио а целат пере кржаве руке, док ми ликујемо и надамо се Европи, бољој будућности и помирењу. Целат и жртва, руку под руку, па истом стазом у бољу будућност. Добро каже наш народ: „Ко нас је клео није дангубио“.

Што се тиче невладиних организација и владиних опозиционих парламентарних странака, они ће позивати на одбрану од великосрпске агресије и када на Космету и остатку Србије не буде било више од десет Срба.

Како их није срамота?

[1] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=03&dd=17&nav_id=418235

[2] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=03&dd=17&nav_id=418235